

Ploaia mă duce iar acolo

Mariana Tasente

fetița se joacă
în noroiul alunecos
cade și strigă fericită
" am prins un pește mare! "
nu știe că viața ei va avea
doar două capitole:
înainte de... și după...
în timp ce... i-a înghețat
naivitatea pe buze
ca un zâmbet tâmp

suflet candelă
abia mai pâlpâi
așteptând razele de soare
din timp... în timpul...
din norii negri
cad lacrimi surori
fulgere verticale
râs ce-ți dă fiori
tunete prin soare
ochi întrebători

de ce eu oare
sunt ca roua-n zori
petală de floare
pierdută-n culori
arsă de soare
bătută de ploi...